N:r 10. Årg. 21. 15 MAJ 1916. Pren.-pris 1: 35.

Utgivare: Kom. för Sv. Missionen i Kina. | Redigeras af: ERIK FOLKE och EMMA BESKOW. | Expedition: Drottninggatan 55. | Telegramadress: »Sinim», Stockholm. | Telefon: Riks. 44 59. Allm. 224 73.

Innehåll: "Lägg ut på djupet!" — En nyårstanke. — Brefafdelningen. — Röfvareoroligheter. — Juanshihai. — Under kulregn i Hoyang. — En af dessa små. — Hemgånget ombud. — Från hemarbetet. — Hemvändande missionärer. — Program för årsmötet. — Redovisning.

"Lägg ut på djupet!"

Och när han hade slutat tala, sade han till Simon: Lägg ut på djupet och kasten ut edra nät till fångst. Luk. 5: 4.

På djupet — det är där, vi se Herrens under. Vårt lif borde alltid föra oss till ett afslöjande af Herrens under, föra oss från under till under, från uppenbarelse till uppenbarelse af hvad Herren är och af hvad hans kärlek och hans kors innebära för oss.

"Lägg ut på djupet!" Huru många äro de, som *icke* åtlyda denna befallning och därför erhålla blott en ringa kunskap om längden, bredden, djupet och höjden af det som finnes i Gud!

Hvarje fartyg bygges för djupet. Likaså är hvarje kristen skapad för Guds fullhet, för att kunna begifva sig ut på hans kärleks djup. Och om en kristen icke har erfarenhet af detta, så lefver han icke det lif, hvartill han är kallad af Kristus.

Hvarje fartyg är, som sagdt, byggdt för djupet, byggdt för att genom vindens makt föras fram genom böljorna. Men det finns fartyg, som äro uppdragna på stranden, och andra, som fasthållas af förtöjningar.

Så är hvarje kristens bestämmelse att fara ut på Guds kärleks djup, att gripas af hans mäktiga krafts Ande, att föras af hans välsignelses strömmar. Men vi ha säkert alla någon erfarenhet af hvad det vill säga att i andlig betydelse ligga för ankar eller såsom obrukbar vara uppdragen på stranden. Då göras inga framsteg; man vandrar icke i tro; man uppehålles icke af Guds makt och kärlek; man känner sig icke buren af de eviga armarna; man kan icke höra Guds röst och känner intet behof af att närma sig honom i bönen. Är det någon af oss, som känner med sig, att han har det så, då är jag viss om, att Gud just till den själen kommer med denna maning: "Lägg ut på djupet!"

Det är alltid ett trons steg att taga Gud på ordet; ja, detta förefaller ofta som att taga ett språng ut i mörkret. Satan är alltid redo att förelägga dig den frågan, om du, såvidt du nu tager ett sådant steg och lägger ut på djupet, skall finna något fotfäste, något som kan hålla dig uppe. Och han har alltid tillreds förutsägelser om alla slags besvärligheter och olyckor, som skola möta dig.

Men, Gud vare lof, de som lägga ut på djupet, få alltid erfara, att Guds ord går i uppfyllelse, att Guds nåd flödar öfver till dem, och att Gud håller sina löften.

Lägg ut på djupet — på Guds oändliga kärleks djup! Lägg ut på djupet i den Helige Andes kraft!

I Luk. 5 kap. säges, att en af båtarna lade ut "något litet från land". Huru många bland Guds folk är det icke, som fara ut blott ett litet stycke! Vi ha lämnat våra hjärtan åt den lefvande Guden och ha till en viss grad farit ut på hans löftens djup. Men vi ha lagt ut endast "något litet från

land." Vi ha icke kommit så långt ut, att vi kunna märka den mäktiga kraften af Guds kärleks ström och den Helige Andes starka inflytande. Vi ha icke riktigt "kastat loss" och kommit ut på djupet. Vi vandra icke helt i tro på Gud.

Om du är en sådan kristen, som endast lagt ut "något litet från land", vill du icke i dag lyda Guds röst och lägga ut *på djupet?* Gud vill, att du skall göra det för att bli uppfylld af hans Helige Ande. Han vill, att du skall lefva ett lif helt under hans ledning, inrättadt efter hans vilja, ett lif, som behagar honom, ett lif med honom, ett lif, hvarunder du tager korset uppå dig och följer din Frälsare, ett lif, där du känner något af Getsemane, där du i någon mån delar lidandet med din Mästare.

"Lägg ut på djupet!" Det är ute på djupet, Gud vill göra dig till, hvad han har bestämt dig att blifva i Kristus Jesus. Han vill, att hvar och en af oss skall blifva så smord med den Helige Ande, att vi verkligen blifva Guds präster, präster, som känna det allra heligaste, som gå in där, som höra Guds röst, som äro sanna tillbedjare och trofasta förebedjare.

"Lägg ut på djupet!" Hvilken underbar rikedom har icke Gud där beredt dig och mig — en rikedom af välsignelse och kraft, af verkligt barnaförhållande, så att vi i sanning kunna vandra som hans barn och här på jorden ådagalägga, att vi äro hans söner och döttrar.

Lägg ut på djupet! Öfverlämna dig utan alla förbehåll åt Guds Andes ledning! Tag fasta på Guds löften! Far ut i tro och vet, att all hans kärlek, all hans nåd, är just för din räkning! "Lägg ut på djupet!" Och när du så öppnar dig för den välsignelse, hvilken är beredd åt dig, skall du finna, att Gud gifver dig mer, än du kan mottaga. Du skall finna ditt hjärta uppfyldt med hans välsignelse, hans nåd och kraft. Ja, när du lägger ut på djupet, skall Herren möta dig där och på dig förhärliga sitt namn.

Ur "Evangelisten".

En nyårstanke.

En e. m. under resan ut till Kina gingo R. Andersson och undertecknad på Harbins gator för att få en liten promenad. Min uppmärksamhet drogs då till lysande, röda papper med kinesiska inskriptioner, hvilka voro uppklistrade på dörrposterna. Jag frågade, hvad det var, och fick till svar, att detta var nyårsönskningar, citat och dylikt, som kineserna sätta upp, då de fira sin nyårsfest.

Mitt sinne greps af vemod vid tanken på firandet af denna högtid, och den ena tanken efter den andra rörande hedendomens fattigdom och nöd trängde sig på mig. Men så kom ock en annan tanke, en tanke full af hopp om bättre tider, och därför sporrande och eggande. Den tanken vill jag föra vidare.

"Nytt år — nya tider", så skulle den kunna uttryckas, ty den syftar hän mot den tid, då evangelium blifvit förkunnadt för och mottaget af ännu många kineser, hvilka därför kunna säga: "Det gamla är förgånget. Se, allt har blifvit nytt."

Vid nyåret tagas ju i Kina gamla pappersgudar bort, och nya uppsättas i de gamlas ställe. Ligger månne däri den tanken dold: För att en ny tid, ett nytt år, skall kunna inträda, fordras nya gudar? Säkert är, att det är först, när Kinas folk lärt känna och står i gemenskap med den Gud, som äfven till arten är olik afgudarna, som en ny tid inbryter för dem. Ja, när de kunna säga till den lefvande, sanne Guden: "Andra gudar än du hafva varit rådande öfver oss, men allenast dig prisa vi, allenast ditt namn", först då har en ny tid, ett nådefullt Herrens år, ingått för dem.

I Tientsin var en af våra evangelister oss till mötes. Man såg tydligt på han lyckliga, glädjestrålande ansikte, att detta nya år ingått för honom. De som kände honom under hans tid i öfverträdelser och synder, se det kanske ännu tydligare. De säga också: "Om den kristna läran kan *så* förvandla en person, då är den i sanning värd att mottagas." Förvisso är den också värd att på allt sätt mottagas, ty i och med dess mottagande börjar en ny tid.

Verkar ej denna tanke uppmuntrande? Känna vi ej en stor och outsäglig glädje öfver att få komma med ett budskap, som förändrar allt och låter en ny, bättre tid inbryta? Men verkar icke också samma tanke sporrande till kraftigare arbete? Herren har gifvit dig och mig i uppdrag att förkunna ett nådefullt Herrens år. Borde vi ej då mer helt och fullt gifva oss åt Herren och åt denna uppgift?

Martin Lindén.

Brefafdelningen

Mienchih, Honan den 5 febr. 1916.

. . . Nu litet om arbetet här. Det var i början af okt. jag sist skref. Flickorna hade börjat komma till skolan, och när de efter någon vecka alla voro här, voro de jämt två dussin. Vår gamle lärare hade fallit af sin åsna och skadat sig, just som skolan skulle börja, och kunde därför ej komma genast. Så fick jag taga evangelisten Djinn till hjälp, och det gick utmärkt. Han tycks passa öfverallt.

Vid vårt stormöte i slutet af okt. bad den gamle läraren att få aflägga ett vittnesbörd. Ungefär så

här föllo sig hans ord: "Under sept. månad var jag med om bibelkursen för evangelister i Yuncheng. Ditupp är det 200 li, och jag red både dit och hem igen utan att falla af åsnan. Jag kom åter till mitt hem en lördag och ämnade så rida hit in på måndagen för att ej komma för mycket försent till skolan, som jag visste skulle börja torsdagen förut. När jag nu ändå var hemma på söndagen, tyckte jag, att mina kläder gärna kunde tvättas. Det var första steget på olydnadens väg, och med det följde det andra. Åsnan stod ju ledig på söndagen — hvarför kunde jag ej då begagna den och rida till min son, som hade skola i en köping 8 li från mitt hem? Sagdt och gjordt. Jag tog åsnan och begaf mig åstad, men hade ej ridit långt, förrän hon snafvade och föll, och jag slog mig ganska illa. Under tre veckors tid kunde jag knappast röra mig. Men Gud har talat till mig om att hålla hans dag helig och lärt mig förstå, att det ej är ett lagbud bara, utan att det är hvilodagens välsignelse, som Gud vill skänka" —.

Under stormötet hade vi mycket folk. Den synliga frukten af Guds rikes tillväxt var 12 personer, som införlifvades med församlingen. En af dessa var den i mitt förra bref omnämnda hustrun Hoang och hennes man. Hon stannade sedan kvar i två månader, under hvilken tid vi hade en kvinnoskola med ett tjugutal elever, af hvilka mer än halfva antalet stannade hela tiden. Då jag i våras ej vågade säga nej till de kristnas böner att öppna en kvinnoskola på hösten, hoppades jag alltjämt på Fredrika Hallins hjälp, och när därför hon i okt. skref, att hon af flera skäl troligen ej kunde komma, sjönk modet en stund. Malte som alltid är hoppfull, sade genast: "Kom, ska' vi sjunga en sång." Och när vi sjungit: "There is never a day so dreary, but God can make it bright" (Ingen dag är så mulen, att icke Gud kan göra den klar), var molnet borta. "Gyllenstjärna" (= Djinn Sing tao) blef åter min hjälp. Han tog kvinnorna på f. m. och jag på e. m., och när vi så hållit på 14 dagar, kom bref från den kära Fredrika, att hon kunde komma till den 20 nov. Så där hjälper Gud. Den 15 nov. tog jag hela skaran, 16 kvinnor, med till Honanfu, där Miss Gregg skulle hålla 5 dagars möten för kvinnor. Nog tänkte jag mig, att vi skulle ha en treflig färd på tåget, ett hörn för oss själfva, där vi kunde sjunga och jag liksom se inför mig en skara på väg till Södertälje eller någon annan konferens därhemma. Men den dagen var visst tåget mer packadt än vanligt, och det var med möda vi kommo in i en 4:de kl. täekt vagn, där vi fingo våra platser i en lång rad midt på golfvet, just där konduktören skulle fram. Inte makade någon kinesgubbe med sina knyten åt sig för oss kvinnor, men när konduktören — som var en fransman — kom, gjorde han sig en väg bland dem och lät oss sitta ostörda. De flesta af kvinnorna hade hvarken åkt på tåget förr eller varit i den stora staden Honanfu, så för dem blef det i alla fall en lustfärd, huru obekvämt det än var.

Om mötena i Honanfu ha säkert systrarna där skrifvit. Våra troende kvinnor tror jag reste hem med det fasta beslutet att med den Helige Andes hjälp lefva mer helt för Gud och ej stå fåfänga i vingården.

När vi kommo hem med tåget, kom Fredrika, till allas vår glädje, nästan samtidigt. Och nu fick jag öfverlämna kvinnorna åt hennes vård en hel månad. Djinn var henne fortfarande behjälplig med kvinnorna, och under bådas deras vård, såväl som Fredrikas bibelkvinnas, gjorde flera af dem goda framsteg, hvilket vi fingo höra på den examen, som hölls. Djinn har ett ofantligt tålamod med kvinnorna och med de dumma. Då han på examen frågade en af kvinnorna, hvem Andreas förde till Jesus, svarade en: "Sin äldsta syster", hvartill han småleende svarade: "Ch'a puli tao", = nära på — menande, att bror eller syster var ju lika nära släkt.

Många böneämnen bland kvinnorna skulle jag vilja nämna. Glömmen ej Hoang da-sao! Hon är mycket begåfvad men behöfver få ett ödmjukt och mer stilla sinne.

En annan, Hann da-sao, bor här i staden och har varit troende flera år. Det är *få* kineskvinnor jag träffat, som har en så djup kännedom om synden som hon. Hon vittnar gärna om Gud och går ut som frivillig bibelkvinna. Men en dag frågade hon mig: "Hvarför har jag ej samma glädje i Gud som Djinn eller Miss Gregg, och hvarför brinner jag ej af samma ifver att frälsa andra, som de göra? Nu ville jag gå från hus till hus för att tala om att Jesus kan frälsa, och så har jag varit klen flera veckor. Månne det inte är fiendens anslag? Jag *ville* bli själavinnare."

Så kommer fru Hsii. Alltid stilla och vänlig, men ej så begåfvad som fru Hann; har svårt att lära läsa. Dessa båda hoppas under våren få gå ut till mer närliggande byar och hem. Bibelkvinnan Li får jag sända till mer aflägsna platser.

"Honom, som förmår göra utöfver allt, *vida* mer än vi begära eller tänka, honom vare ära!"

Malte förenar sig med mig i innerliga hälsningar.

Varmt tillgifna
Ida Ringberg.

* * *

Utdrag ur bref.

Från Hancheng skrifver fröken *Anna Eriksson* den 11 febr. 1916:

. . . Här pågår denna vecka tältpredikan i staden. Sedan skola bröderna ut i två afdelningar och söka genomvandra Hanchengs landsbygd. De ha på poliskontoret fått låna en karta öfver distriktet, så att de kunna veta, hvilka vägar de skola taga. Öfver 500 stora byar äro upptagna på den, och dessutom lär det finnas 300 små. Må Gud rikligen välsigna våra kära bröder, när de gå åstad i Jesu namn med hans budskap till förmörkade hjärtan!

Har nyss haft besök af herr Bergling, ett litet afbrott i ensamheten. Vår församlingsäldste, herr Chi, är klen till hälsan igen, så att han inte orkar med arbetet i gatukapellet, utan har det måst ordnas på annat sätt. Herrens Ande är i verksamhet på

våra utstationer, så det blir nog åtskilliga dop vid vårmötet, om vi lefva. Dopundervisning skall meddelas dessa sökare i början af mars, innan landtmännen få för brådt på fälten. Det brukar vara mycket svårt för dem att afsätta tid i maj, då mötet vanligen hålles.

Ett tiotal kvinnor äro på kandidatlistan. Männen äro nog flera. Kommen ihåg att särskildt frambära dessa våra vänner i förbön! Ack, må Herren bli *verkligt* känd af dem!

* * *

Från Puchowfu skrifver fröken *Maria Nylin* den 21 mars: Den 6 mars var en glädjedag, då den nya kapelltomten invigdes af br. Aug. Berg. Vi samlades därute i den tidiga morgonen med tack till Gud, att arbetet nu fick begynnas efter så många års böner och förhoppningar. Det är nu nära 10 år, sedan församlingen första gången lade af medel för detta kapell, och jag minns, med hvilken glädje det skedde. Efter den lilla gudstjänsten togo några af församlingstjänarna de första spadtagen, och så var arbetet igångsatt. Nu är det lifligt därute på tomten med en hel skara arbetare, som hålla på med grundgräfningen o. d. Väster om vår gård arbeta snickare med trävirket.

Här ha vi nyligen slutat en 14 dagars bibelkurs för kvinnor. Hade ej så många deltagare. Men Gud kändes så nära, och kvinnorna visade sådan ifver att få lära.

I vår skola ha vi 28 flickor, det största antal, vi någonsin haft. De äro fördelade på 6 klasser, af hvilka 5:e och 6:e läsa mellanskolans kurs. Gud har hört våra böner ang. ny lärarepersonal. Den nye läraren, herr Sie, är icke en kristen men besöker alla gudstjänster och sköter sin plats i skolan med stort intresse och så plikttroget. Lärarinnan, en f. d. skolflicka fr. Ishih, är till god hjälp i den nybildade gosskolan, som har 19 elever på 2 klasser. Bedjen med oss, att Herren må bli känd och älskad af alla dessa unga!

* * *

Fru *E. Blom* skrifver den 3 april från Yuncheng: Vi behöfva regn. Ingen nederbörd har fallit på sex månader med undantag af några snöflingor och regn en dag. Hvetet har stigit i pris från 2 täls pr tan för sex månader sedan till 4 täls pr tan (1 tan = 150 skålp.). På andra platser är det visst litet bättre. I Honan t. ex. ha de haft mycket mer snö.

Röfvareoroligheter

hafva enligt till Svenska utrikesdepartementet den 8 d:s ingånget telegram ägt rum i Shensi äfven den 1 maj, *men voro de svenska missionärerna välbehållna, och hade intet ondt vederfarits dem.*

Hvilken station, som vid detta tillfälle hade angripits, meddelar icke telegrammet. Ett stort tacksägelseämne är emellertid, att det innehöll fullt lugnande underrättelser angående missionärerna.

Af det meddelade framgår ock, hur viktigt det är, att vi i förbön ständigt ihågkomma våra kära syskon ute på fältet.

Juanshikai

har enligt sista tiden ingångna underrättelser afsagt sig den honom tillämnade kejsarvärdigheten men kvarstår i sin befattning som republikens president.

Under kulregn i Hoyang.

Af *R. B—g.*

Sedan 8 dagar ha Hoyangs invånare lefvat i mer eller mindre fruktan för att staden skulle bli intagen af röfvare. Sådana härja nämligen rundt omkring i distriktet. Intill den tiden hade staden ägt c:a 80 välbeväpnade poliser, som stodo under ledning af en f. d. röfvarhöfding, numer dödsfiende till röfvarna. Vid nämnda tid gjorde emellertid poliserna resning. Tjugu gjorde det öppet, i det de, ridande till häst och försedda med ammunition och gevär af bästa slag, styrde rätt ut till röfvarna. De öfriga stannade visserligen kvar i staden men visade sig ändå vara i förbund med röfvarna.

Ett par dygn, medan staden var alldeles utan försvar, väntades röfvarna hvar minut. Tredje dagen kom, likasom sändt från Gud, ett kompani, dels kavallerister, dels infanterister, och vi tackade Herren för räddningen. Under de 4 dagar, som sedan dess gått, ha sinnena lugnat sig och allt åter börjat gå sin gilla gång, enär alla förklarade, att poliserna och de andra röfvarna hade begifvit sig långt västerut för att sälla sig till en stor höfding vid namn Kokien, som höll till väster om Pehshui.

Dömen därför om vår häpnad, då i dag, den 4 april, kl. ½ 9 f. m., just som vi skulle spisa frukost, det började ropas utifrån gården: "Stäng dörrarna! Lås dörrarna! Röfvarna ä' här!"

Litet hvar trodde vi, att röfvarna redan voro inne i staden och utanför våra dörrar. Snart kom Ester Berg springande. Hon hade klättrat öfver en mur och ville ha en stege för skolflickornas och de kvinnliga opiepatienternas räkning. Då blef det oss klart, att röfvarna ännu voro utanför porten. Dörrarna öppnades alltså, och in strömmade öfver 20 skrämda skolflickor, 12 kvinnliga patienter samt några af tjänstepersonalen. Strax efteråt började skotten smälla både utifrån och inifrån muren.

Litet efter kl. 9 kom en af våra män med en kula, som träffat väggen på vår sidogård. Strax därpå kom Dagny och berättade, att hon hört en kula hvina öfver sitt hufvud. Kl. ½ 10 kommer en vår församlingsmedlem, som gör tjänst på muren, och begär medicin åt 3 män, som blifvit sårade. Andra voro redan dödade. Det kändes kusligt. Skotten smälla utan uppehåll. Jag sitter sjuk i sängen med dörren öppen utåt gården och Dagny vid min sida rätt upprörd, medan lille Rudolf springer och leker.

Vi läsa den 91 psalmen. Hvilket underbart trösteord!

Kl. 11 kommer muraren, som arbetar på taket till systrarnas gård och frågar, om han skall fortsätta däruppe. "Kulorna hvina öfver våra hufvud", säger han. "Jag har hört minst hundra nu på en liten stund."

Sedan mannen aflägsnat sig, kommer förste evangelisten med en kula i handen, som han plockat upp utanför vår dörr, och säger: "Nu ser det mörkt ut. Folket lämnar muren. Vi måste besluta, hvad vi ska' göra, när de komma in i staden och hit, om de komma hit." — "Bäst duka upp för dem, hvad huset förmår. Men vi ska' hoppas, att de *inte* komma. Om icke Herren bevakar staden, så vaka väktarna fåfängt. Den väktaren har ännu icke lämnat muren."

Skotten smälla alltfort. Men från vår gård ljuder sång af barn- och kvinnoröster, ledd af fröknarna Ohrlander och Berg. Det låter så underbart skönt och är så lugnande för nerverna.

Ett väldigt kanonskott dundrar. Kort därpå kommer någon och berättar, att 7—8 röfvare fallit, och att de öfriga söka skydd i ett stort tempel.

Borgmästaren, som sitter i rådhuset och våndas, låter skrifva storstilade proklamationer att uppklistra på muren: "Skjut med stora kanonerna! Stor belöning för hvar röfvare, som fälles!"

Kl. 2 e. m. Fröknarna Berg och Ohrlander taga sig i vår matsal en stunds hvila för att kunna vaka i natt. Enstaka skott smälla. — Kl. 3 e. m. En salva på många skott aflossas med påföljd, att en hop röfvare störta från det nämnda templet bort mot en angränsande by, där de, efter hvad det påstås, ha hundratals kamrater och lika många hästar.

Kl. 4 når oss den glädjande underrättelsen, att f. d. majoren Hsüin, numer mjölnare, sedan 1 $^1/_2$ år tillbaka döpt och sedan någon tid lokalpredikant, erhållit befälet öfver de 50 soldater, som finnas kvar i staden, jämte de frivilliga och ett 20-tal nya poliser. Ingenting kunde vara lyckligare för *oss*, ty vår käre vän Hsüin skulle säkerligen hellre ge sitt lif än tillåta någon att skada oss.

Kl. 8 e. m. Sedan kl. 4 har det varit lugnt, men natten gå vi med stor spänning till mötes.

Kl. 12, midnatt. Jag sitter i min säng och lyssnar. Men ännu intet skott.

Min körkarl for tidigt i morse med två mulor efter kol och skulle ha varit tillbaka på e. m., men har ännu ej hörts af. Har han hamnat i röfvarehänder?

Den 5 april kl. 9 f. m. Hela natten lugn. Men röfvarna skönjas ännu i byarna 1—3 li från staden. På murarna göras förberedelser för deras mottagande.

Posten skall afgå på f. m., så jag sänder det nu skrifna. Fortsättning, v. G., med nästa post om 2 dagar, om vi lefva.

Invånarna i byarna närmast staden ha tillbringat natten ute i det fria, på flykt eller ock i grannbyar. Stackars människor!

Herren Sebaot är med oss.

Bedjen för missionärerna! Skrifven till missionärerna!

En af dessa små.

Gud sände i vår väg en kinesisk gosse att vårda åt honom, och sedan tog han honom hem till sig. Jag skref en gång därom till våra barn. Kanske var det på det sättet, saken blef känd af vänner därhemma. Efter en tid fingo vi från vår kära vän S. S. i M. ett bidrag till hans underhåll och sedermera ännu ett. Dessutom ha förfrågningar om gossen gjorts af några vänner och hälsningar sändts, så vi förstå, att flera intressera sig för honom. Därför vill jag nu meddela litet om honom.

Sï-hai hade en troende mor, fick som helt liten följa med till gudstjänsterna och blef lärd att älska och tjäna Herren. Då han kom i skolåldern, blef han sänd till vår gosskola här, som han sedan besökte hvarje år till hösten 1913. Hans mor insjuknade då, och han måste vara hemma för att hjälpa till och sköta henne. Hon låg flera månader, och Sï-hai började nu förstå, att han ej länge skulle få behålla sin mor. Hennes tankar rörde sig endast omkring den lille gossen. Allt annat kunde hon lämna ifrån sig, men hvad skulle det bli af Sï-hai? Den enda anhöriga, han hade, var en äldre bror, en opierökare och spelare, som han var mycket rädd för.

Sï-hai.

En dag, då gossen satt vid moderns sida, sade han: "Mamma, då du är borta och jag är ensam och mycket ledsen, törs jag gråta då?" (Detta sade han af fruktan för sin bror, som icke alls hade någon kärlek till modern). Hon svarade: "Var inte rädd! Gråt ut du!"

Jag besökte henne ofta under hennes sjukdom. Hvarje gång talade hon med mig om sin hjärtesorg, sin lilla gosse. "Tag honom du!" sade hon, "så kan jag lämna denna jord med gladt hjärta!"

"Den säkraste och bästa platsen för din kära gosse är i Herrens händer", svarade jag. "Bed Jesus, att han tar sig an honom, och du skall få erfara frid och trygghet." Efter ett sådant samtal lugnade hon sig litet, men på det sista var samma sak hennes hjärteoro.

Jag var ej hemma, då hon fick hembud, men hon hade låtit hälsa mig, att jag *måste* taga mig an Sï-hai. Tre dagar efter moderns begrafning hämtade jag själf gossen till oss efter att först genom en medelman ha gjort upp saken med brodern. Han började nu åter skolan. Under ferietiden var han hos oss, då han fick följa med evangelisterna

under deras flaggpredikan (se H. S. Ö, 1915 sid. 26, 28) från by till by. Han vittnade snällt för de små barnen om Jesus. Under sommaren var han med oss uppe i Uanch'uan. Han var alltid glad, då det gafs honom tillfälle att säga något om Herren. Så t. ex. om det kom några gäster, och evangelisterna ej voro tillstädes, sökte han ej upp dessa utan tog själf artigt emot gästerna och visade dem under tedrickningen tydligt och klart vägen till frälsning. Om kvällarna såg jag honom ofta knäböja ute på bakgården, då han högt utgöt sitt hjärta i bön till Gud.

På hösten 1914 flyttade han till Haichow gossskola. Var sedan hemma under julferierna, då han ådrog sig en svår förkylning. När skolan började, ville han ändtligen, ehuru ej fullt återställd, följa med de öfriga gossarna. "Jag känner mig ej alls sjuk. Jag bara hostar litet", sade han.

Han hade ej varit borta mer än något öfver en vecka, då han skjutsades hem sjuk i skarlakansfeber, och sedan låg han mycket sjuk i flera veckor. Jag skötte honom själf så omsorgsfullt som möjligt. Men febern ville ej lämna honom, och flera följdsjukdomar stötte till. Han var dock så tålig och snäll.

En dag sade han till mig: "När jag blir så bra, att jag kan få sitta utanför dörren i solen, *hvad jag skall prisa Herren!*" Efter åtta veckors tid kunde han sitta uppe. En dag ropade han mig till sig och frågade: "När blir det stormöte? Jag har ett litet hopp, nämligen att få bli döpt." Jag sade: "Du vet, att de som skola döpas, måste vara frälsta genom tron på Herren Jesus." "Är du frälst, Sï-hai? Är du viss om dina synders förlåtelse?" Han svarade: "Ja". — "Huru vet du, att du är frälst?" frågade jag. "Därigenom att då jag gör Herren något emot, blir jag så förskräckligt ledsen och får ingen ro, förr än jag bedt honom förlåta mig. Jag har särskildt haft ett fel. Jag brukade tala fula ord, men jag har bedt Herren hjälpa mig, och han har hjälpt mig. Jag vill inte vara olydig mot honom, men ibland händer det, att helt oförmodadt någon ond tanke kommer. Då beder jag till Herren, och han hjälper mig."

När stormötet hölls, var han för klen att kunna döpas, men vi hoppades få göra det till hösten.

Så fort han blef stark nog att resa, skickade vi honom till sjukhuset i Pingiangfu, ty vi förstodo oss ej på de följdsjukdomar, som hade stött till. Där låg han under läkarebehandling öfver en månads tid. Men doktorn gaf ej mycket hopp om hans tillfrisknande. Vi reste vid den tiden upp till Uanch'uan, så då Sï-hai kom åter från Pingiangfu, fördes han till sin brors hem. Kineserna vilja alla dö i sina hem. Och som det nu ej fanns något hopp om tillfrisknande, tyckte vi det var bäst att han fick vara hos sina närmaste. Men vi anställde en man, som skötte honom och såg till hans behof, ty brodern ville ej göra något för honom. När han först kom från sjukhuset, orkade han gå uppe litet om dagarna, men småningom aftogo krafterna, och när vi kommo hem och jag besökte honom, förstod jag, att han ej hade lång tid kvar. Han hoppades nog ännu bli frisk men tycktes på samma gång vara undergifven Guds vilja. Då vi bådo tillsamman, brukade han bedja: "Käre Herre, ditt lilla barn är villigt att göra din vilja. Vill du ha mig här på jorden och göra mig frisk, så jag får arbeta för dig, så prisar jag dig. Men vill du ta' mig hem, så vill jag också prisa dig."

Jag var hos honom strax före hans död, och han syntes så lycklig. Under hela sin sjukdom hade han inga svåra plågor. Sista kvällen somnade han lugnt som vanligt, och följande morgon blef han hemförlofvad utan att vakna till medvetande. Som det var mycket stark värme, måste han begrafvas redan dagen därpå.

Han följdes genom staden af våra skolgossar, som sjöngo flera sånger, bland annat: "När han kommer, när han kommer att hämta de sina." Så hvilar han nu bredvid sin moder, tills Jesus kommer.

Anna Hahne.

Hemgånget ombud.

Den 1 maj hemförlofvades i sitt 70:de år en i talrika kretsar inom vårt land känd missionsvän, änkefru *Augusta Koch* i Linköping. Alltsedan hon 1870 ingick äktenskap med tandläkaren därstädes, C. O. Koch, utgjorde deras hem en samlingspunkt för Jesu vänner i orten, och Herrens vittnen hade där alltid ett kärt härberge. Då den fria inre missionsverksamheten i sin begynnelse hade att kämpa sig fram ej blott mot uppenbara fiender utan mot många, som misskände dess syften, stodo de båda makarna Koch såsom en god hjälp för denna verksamhet. Äfven åt den yttre missionen gåfvo de ett verksamt stöd. Särskildt var Svenska missionen i Kina ett deras skötebarn, och sällan saknades den nu hänsofna vid dess gemensamma möten, så länge hälsa och krafter det medgåfvo.

Under de sista åren, synnerligen efter hennes makes för några år sedan timade död, har hon mestadels genom sjukdom varit tagen afsides, men följde dock med intresse Guds rikes utveckling både i hemlandet och hednavärlden. Hennes minne välsignas i många hem och hjärtan.

Ch. M.

Från hemarbetet.

Kinakretsen i Göteborg höll sitt numera sedvanliga "vårmöte" å K. F. U. M:s stora sal söndagen den 30 april på e. m. Högtidligheten inleddes med ett kort anförande och bön af Göteborgskommitténs ordförande, komminister C. G. Klingner. Föredrag höllos af rektor Joh. Rinman från Södertälje samt missionär Nath. Högman. Med utgångspunkt från Apg. 26: 22 talade den förstnämnde, under anförande af flera belysande exempel, om vikten af hängifvenhet för Jesus Kristus personligen och ett troget fasthållande af Kristi sanning samt om ett uthålligt tjänande i evangelii verk. Den sistnämnde citerade i början af sitt föredrag Jesu ord i Joh. ev. 20 kap.: "Såsom Fadern har sändt mig, så sänder ock jag eder" samt framhöll, huru Gud först gått offervägen, då han utgaf sin ende Son, och att liksom Jesus

offrade sig helt för världens frälsning, så hvilar äfven Golgataanden öfver alla dem, som i sanning älska Herren. Missionär Högman meddelade äfven flera uppmuntrande erfarenheter från vårt stora missionsfält i Kina. Offret för S. M. K., som upptogs mellan de båda föredragen, uppgick till kr. 120: 86.

Nämnda dags afton var ett angenämt samkväm med tesupé anordnadt å Missionshotellet, därvid såväl rektor Rinman som missionär Högman talade.

I anslutning till nu i korthet omnämnda möte var tisdagen den 2 maj en försäljning för kinamissionen anordnad å K. F. U. M. Såväl på f. m. som e. m. höllos goda, till uthålligt och offrande missionsnit manande föredrag af missionär Högman. Inkomsten af försäljningen uppgick till c:a 825 kr.

K. E. Bjursten.

Hemvändande missionärer.

Den 22 april skulle makarna *Svensson* med sina två små flickor samt missionär *David Landin* lämna Shanghai för att resa öfver till Amerika. Missionär och fru Svensson torde en längre tid stanna i Amerika, innan de anlända till Sverige. Br. Landin däremot kommer troligen till hemlandet under sensommaren. Må Herren i sin nåd ledsaga våra kära syskon och bevara dem hela vägen!

Program för årsmötet.

Svenska Missionen i Kina firar sin 29:e årshögtid nedannämnda dagar:

Onsdagen den 31 maj kl. 7 e. m. Inledande möte å hushållsskolan Margareta, Drottninggatan 71 A. Efter mötet tesupé.

Kristi Himmelsfärdsdag den 1 juni kl. 11 f. m. Missionsgudstjänst i Betesdakyrkan å Östermalm med inledning af missionens ordförande, utdrag ur årsberättelsen samt predikan af missionär Nath. Högman.

Kl. 1,45 e. m. gemensam middag för missionens vänner å ofvannämnda hushållsskola och därefter utfärd till Sv. Bibelinstitutet vid Hagaberg (Södertälje) med tåg, som afgår från Centralstationen kl. 3,30 e. m. Möte hålles å Hagaberg med inledning af rektor Joh. Rinman och föredrag af flera talare.

Fredagen den 2 juni utfärd till missionens hem vid Dufbo med tåg, som afgår från Centralstationen kl. 10,57 f. m.

Redovisning

för medel influtna till »Svenska Missionen Kina» under april månad 1916.

Allmänna missionsmedel.

N:o		Kr. Ö.
543.	»Onämnd»	100: —
544.	M. M., Norderön	5: —
549.	A. L., Sundsvall	5: —
550.	»Tackoffer till Herren för mars»	1: 50
551.	Kollekt i Guldsmedshyttan 26/3	3: 50
	Transport	115: —
	Transport	115: —
552.	Hj. S., Uppsala	25: —
553.	H. J. Hlt	20: —
555.	K. och J. B., Tranås	50: —
556.	»Ur I—s sparbössa, Örberga»	8: 20
557.	Ovikens mfg	75: —
558.	»Offerkuvert» från missionsvänner i Ystad	74: 28
559.	Kollekt i Betaniakapellet, Vadstena 4/4	30: —
560.	»Ur Guds rika förråd»	20: —
562.	E. S., sparb.-medel	1: 57
563.	N. J. F., Ersmark	5: —
564.	S. H., Bergsholmen, sparb.-medel	3: 85
565.	T. L., Skellefteå, till E. Sjöströms underh.	15: 50
566.	»Offerkuvert» från Skellefteå	20: —
567.	H. och S. B., Åstorp, »på bröllopsdagen»	10: —
568.	»Ödeshögs syförening	100: —
569.	M. L. S., Mos	5: —
570.	»Offerkuvert» från vänner i Köping	14: 14
571.	M. L.	10: —
572.	E. L., Norrköping	244: 48
573.	J. F. A. gm E. L., Norrköping	2: —
589.	»Offerkuvert» från Umeå	17: —
590.	L. M. F., till M. Nylins uuderh.	300: —
591.	Kinakretsen, Gtbg, till E. Ohrlanders underh. gm I. F.	300: —
592.	R., Björkö, gm I. F., Gtbg	5: —
593.	Kollekt i Askeby 5/4	7: 36
594.	»A—n, fyllnad»	0: 64
595.	A. E., Laxå	5: —
596.	K. F. gm A. E., Laxå	5: —
597.	»Det folket, som vandrar i mörkret, skall se ett stort ljus»; Es. 9: 2	1,200: —
598.	H. G., Sthlm	50: —
599.	Holmestads sykrets	80: —
600.	»Offerkuvert» från Kristianstad	10: —
601.	Skärfsta syförening	18: 32
602.	E. L—d, Vänersborg	25: —
603.	Kollekt i Kimstad 7/4	31: —
604.	»X i nordvästra Kulling»	15: —
605.	Kollekt i Gistad 6/4	10: —
606.	D:o i Restad 8/4	14: 01
607.	D:o i Vånga 9/4	33: 73
608.	H. R., Sthlm, »tackoffer»	15: —
610.	Uppsala stads mfg, resebidrag	15: —
611.	I. J., Lyckåsgård	50: —
612.	Ur E. O:s »Offerkuvert» gm I. F., Gtbg	40: —
613.	»Från Gud»	5: —
614.	H. J., Gripenberg	30: —
615.	»Herrens del»	10: —
616.	»Söndagsskolbarnen å Hästö	2: 25
618.	Hednakvinnors vänner i V. Ryd	50: —
619.	»Onämnd», Tranås, gm K. B.	20: —
620.	Höreda syförening	75: —
622.	H. L., Broby	15: —
623.	»S. H.» gm N. H., Hörle	30: —
624.	J. G. A. gm d:o d:o	4: 60
626.	K. F. U. M:s missionskrets, Sthlm, till O. Beinhoffs underh.	500: —
627.	Östra Härads Kristl. Ungd. förb. till missionär och fru Bloms underh.	500: —
629.	S. J., Mullsjö, »med tacksamhet till Herren»	5: —
632.	A. O., Norderön	50: —
633.	H. och E. J., Jkpg, till E. Jonsons underh.	50: —
634.	D:o d:o till M. Lindéns uuderh.	50: —
635.	»Ett strålande ansikte i Jesus»	1: —
637.	K. J. P., Brandstorp	—: 50
640.	»Offerkuvert» från Örebro	22: 25
641.	Af f. d. syföreningsvänner från Hareryds syförening	64: —
642.	Mörteryds Kristl. Ungd.-fören.	50: —
	Transport	4,630: 68

N:o		Kr. Ö.	
	Transport	4,630: 68	
643.	Kollekt vid syfören. i Flisby gm E. B.	7: 62	
644.	D. K., Tjunnaryd, resebidrag	5: —	
645.	C. A. A., Björkeryd, resebidrag	2: —	
646.	I. A., Norrköping	25: —	
647.	Jkpgs Kristl. Ynglingafören., resebidrag	20: —	
648.	Skellefteå landsförsaml. mfg	15: —	
649.	»Offerkuvert» från Skellefteå	5: 50	
650.	D:o från Ersmark	4: —	
651.	»Kinavän», 18/4, till E. Sjöströms underhåll	150: —	
652.	D:o, Degerbyn, Skellefteå, till d:o	2: —	
653.	M. och E. W., Skellefteå, till d:o	10: —	
658.	Missionsmedel från Mora gm M. S.	97: 50	
659.	»Blanka pengar och ettöringar i Herren Jesu välsignade namn», af O. och H. K., Lund	11: 60	
660.	»Blanka pengar, tackoffer», af D. N.	5: —	
661.	O. P., Wreta	6: 10	
662.	P. N., Gräsbo	10: —	
663.	»En Påskhälsning»	5: —	
664.	A. B., Köping	5: —	
665.	K. och B. F., Sthlm	200: —	
666.	L. G., Hall-Marby	60: —	
669.	Hofva mfg	20: —	
670.	M. N. gm H. B., Hofva	5: —	
671.	»Offerkuvert» från missionsvänner i Hofva	20: 25	
672.	»Några små klasskamrater i Norrköping»	5: —	
673.	Missionsvänner i Hässle, »Offerkuvert», till Hildur Anderssons underh.	68: 45	
674.	A. A., Fröberga, »Offerkuvert»	7: 70	
675.	R. och D., d:o	2: 20	
676.	M., d:o	3: 10	
677.	G. S. gm H. I., Älgarås	20: —	
678.	»Offerkuvert» gm d:o	2: —	
679.	S. J., Örebro	800: —	
681.	A. H., Simtuna	20: —	
685.	»Blanka pengar»	2: —	
686.	C. M., Ystad	10: —	
689.	A. G., Malmö	100: —	
690.	E. H., Varberg	10: —	
701.	»M., Julklapp»	10: —	
702.	A. K., Slåhult	5: —	
703.	S. S., »ett tackoffer för Herrens underhara hjälp»	15: —	
704.	A. H., Mariestad, »tackoffer»	50: —	
705.	Kollekt i Mariestad under påsken	161: 46	6,614: 16

Särskilda ändamål:

N:o		Kr. Ö.	
541.	»Onämnd», till reparation af kapellet i Hoyang	200: —	
542.	S. H., Alingsås, för Liu Reu-shih	25: —	
545.	J. P., Hedemora, till M. Pettersson för »Frost»	50: —	
546.	D:o d:o till H. Tjäder att anv. där det bäst behöfs	25: —	
547.	Sytöreningen, Ljungby, till I. Ackzell att anv. efter godtfinnande	45: 50	
548.	E. S., Ljungby, till I. Ackzells bibelkvinna	24: 50	
554.	K. och J. B., Tranås, för Kuo Tacheng	150: —	
561.	S. och C. K., »till barnens räddningshem i Sinan»	5: —	
574.	E. A., Norrköping, till R. Berglings skola	10: —	
575.	A. R., d:o d:o	10: —	
576.	P. M. M., d:o d:o	10: —	
577.	E. A., d:o d:o	10: —	
578.	K. E., d:o d:o	10: —	
579.	R. H., d:o d:o	5: —	
580.	S. N., d:o d:o	5: —	
	Transport	585: —	6,614: 16
581.	H. N., d:o d:o	3: —	
582.	M. J., d:o d:o	10: —	
583.	M. J., d:o d:o	20: —	
584.	E. F., d:o d:o	10: —	
585.	H. H., d:o d:o	5: —	
586.	I. A., d:o d:o	10: —	
587.	E. H., d:o d:o	10: —	
588.	»Kontant», d:o d:o	10: —	
609.	Daggryningen i K. M. A. för flickskolan i Pucheng	250: —	
617.	Jkpgs-kretsens Kristl. Ungd.-förband, till bibelkvinna hos fru Ringberg	150: —	
621.	H. L., Broby, till J. Olsson för bokspridning	15: —	
625.	Hörle Kristl. Ungd.-fören., till H. Linders verks.	25: —	
628.	H. S—g, till kapellet i Chiehchow	60: —	
630.	»Ett tackoffer till Gud för 11-årigt lyckligt äktenskap», för evang.-elevs underh. i seminariet	75: —	
631.	»Ett par onämnda vänner», till sjuskonen Anderssons att anv. efter godtfinnande	15: —	
636.	Ps. 100. »Till direkt evangelisationsarbete»	9: 09	
638.	Till Heur. Tjäder, att anv. efter eget godtfinnande till sitt kapellbygge i Chiehchow, »guldet är Herrens»	10: —	
639.	M. P., Gtbg, för en skolgosses underh.	25: —	
654.	M. och E. W., Skellefteå, till Olssons verks.	10: —	
655.	M. Ö., Innervik, d:o d:o	2: —	
656.	L. Ö., d:o d:o	1: 50	
657.	»Två systrar, Skellefteå, d:o d:o	10: —	
680.	S. J., Örebro, för gatukapellet i Yuncheng	200: —	
682.	»Tackoffer», till Barnhemmet i Sinan	25: —	
683.	D:o till kapellet i Sinan	25: —	
684.	»Herrens tionde», till M. Petterssons barnhem i Sinan	25: —	
687.	C. M., Ystad, till O. och G. Carléu att anv. efter godtfinnande	30: —	
691.	V. J., Jkpg, »ett litet tackoffer till Herren för återvunnen hälsa», till A. Bergs gatukapeliv. i Yuncheng	50: —	
692.	H. och C. W., Jkpg, till d:o	5: —	
693.	A. I., Jkpg, till d:o	5: —	
694.	S. K., Jkpg, till d:o	10: —	
695.	»Löfte till Herren», till d:o	1: —	
696.	A. S., Ryd, till d:o	25: —	
697.	K. J. E., Sthlm, till d:o	10: —	
698.	»Ett löfte till Herren», Tolteryd, till d:o	25: —	
699.	A. N., Jkpg, till d:o	5: —	
700.	K. N., Jkpg, till d:o	5: —	
706.	H. T. och E. B., Sthlm, för evang. Chang	50: —	1,816: 59

Missionshemmen:

N:o		Kr. Ö.	
667.	S. J. N., Mariestad, till Barnens Hem	10: —	
668.	Es. 45: 11, till Barnens Hem	10: —	
688.	C. M., Ystad, till Barnens Hem	10: —	30: —

Summa under april månad kr. 8,460: 75

Med varmt tack till hvarje gifvare!

"Och nu, vår Gud, tacka vi dig och prisa din härlighets namn. Ty af dig är det allt kommet, och af din hand hafva vi gifvit det åt dig." 1 Krön. 29: 13, 14.

Stockholm, Svenska Tryckeriaktiebolaget, 1916.